

adattfeldolgozó központok ennél fogva nem végeznek érdemi munkát, amely abból állna, hogy a vonatkozó szabályozás alapján meghatározzák minden egyes munkavállaló nettó fizetését, és amely megkövetelné a vonatkozó szabályozás vizsgálatát és kimerítő ismeretét. A fizetési kimutatások elkészítése és nyomtatása tevékenységének munkaügyi szakértőkre történő korlátozása tehát nem igazolható a munkavállalók jogainak védelme céljával, lévén e feladatok alapvetően végrehajtási jellegűek, és nem igényelnek különösebb szakmai képzettséget.

– Az adattfeldolgozó központoknak az illetményelszámolás elkészítési és nyomtatási szolgáltatás kisvállalkozások részére történő nyújtásához, „kizárólag a szakmai névjegyzékekben szereplő személyekből” kell szerveződniük és állniuk. „Ez a követelmény megakadályozza, hogy a külföldi anyavállalatok tisztviselői ott lehessenek az alapító tagok között, vagy részt vehessenek az olasz leányvállalat igazgatótanácsában, amennyiben nem nyernék felvételt az adott szakmai névjegyzékbe. A hátrányos megkülönböztetés rejtett formájával állunk tehát szemben, amely az állampolgárságtól eltérő szempont alkalmazásával ténylegesen azonos eredményhez vezet, mint a nyíltan állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés” (Mischo főtanácsnok C-79/01. sz., Payroll data Services ügysz. kapcsolódó indítványa, EBHT 2002., I-8923. o.)

– Az olasz szabályozás úgy rendelkezik, hogy az e szakmai névjegyzékekbe jelentkező személynek kérelméhez mellékelnie kell a lakcímgazdálkodását. Ha a lakóhelyhez kapcsolódó kötelezettség célja az, hogy lehetővé tegye az ellenőrzéseket, és esetlegesen a szabálysértésért felelős szolgáltatásnyújtók szankcionálását, ezen előírás teljességgel aránytalanok tűnnek. Ugyanis az ellenőrzések bizonyosan végrehajthatók lakóhelytől függetlenül is, és ha szükséges, bírságok kiszabhatók bármely tagállamban székhellyel rendelkező bármely adattfeldolgozó központra. A lakóhelyhez kapcsolódó kötelezettséget ugyanakkor nem igazolja a munkavállalók védelmének az olasz hatóságok által hivatkozott szükségessége.

– A kereset tárgyát képező olasz szabályozás úgy rendelkezik, hogy a szolgáltatásnyújtás érdekében a más tagállamban székhellyel rendelkező adattfeldolgozó központoknak saját szervezetükön belül is rendelkezniük kell olasz szakmai névjegyzékbe bejegyzett munkaügyi szakértőkkel. Az a kötelezettség, hogy a munkaügyi szakértő szerepeljen az olasz névjegyzékben, úgy tűnik, túl megy azon, ami a munkavállalók védelme szempontjából szükséges, és a szolgáltatás nyújtását tényleges és valós jóváhagyási eljárásnak veti alá az illetékes hatóságok részéről, anélkül, hogy különbséget tenne intézmény és időszakos szolgáltatás között. Egy ilyen különbségtétel semmibe vétele „megfosztaná hatékony érvényesüléstől a Szerződés rendelkezéseit, melyek célja éppen a szolgáltatásnyújtás szabadságának biztosítása” (a Bíróság C-58/98. sz., Corsten-ügyben 2000. október 3-án hozott ítélete [EBHT I-7919. o.]).

A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2006. szeptember 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DNA Verkot Oy kontra Sonera Mobila Networks Oy

(C-366/06. sz. ügy)

(2006/C 281/38)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus (Finnország)

Az alapeljárás felei

Felperes: DNA Verkot Oy

Alperes: Sonera Mobila Networks Oy

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (keretirányelv) jogorvoslati jogot érintő 4. cikkének (1) bekezdését, hogy egy távközlési vállalkozásnak joga van jogorvoslattal élni egy olyan határozat ellen, amely azt állapítja meg, hogy az érintett távközlési vállalkozás versenytársa nem rendelkezik jelentős piaci erővel?

Amennyiben az előző kérdésre igenlő a válasz, akkor még a következő kérdés megválaszolását is kérjük a Bíróságtól:

2) Feltételezi-e a 2002/21/EK keretirányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, ügyek érdemi elbírálására és a hatékony jogorvoslati mechanizmus rendelkezésre állására vonatkozó követelmény azt, hogy a nemzeti bíróság az üggyel kapcsolatos körülményeket megvizsgálhatja, jogi értékelést végezhet, az ügyben határozatot hozhat anélkül, hogy a nemzeti bíróság hatáskörét a Bizottságnak a keretirányelv 7. cikkének (4) bekezdése alapján hozott határozata és annak indokolása a piacelemzés tekintetében korlátozná?

⁽¹⁾ HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.